Ч. 3 Второкъ 5 (17) сѣчня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на четверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на четверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Поясненя нѣмецкого канцлера.

На першôмъ засѣданю комісіѣ войсковои нѣмецкого парляменту дня 11 с. м., дававъ нѣмецкій канцлеръ, ґр. Капріві, поясненя ситуаціѣ парляментарнои, котрû звернули на себе загальну увагу всеѣ прасы европейскои. Чи тû поясненя, такъ, якъ ихъ подали нѣмецкû ґазеты, суть зовсѣмъ вѣрнû, чи ґр. Капріві дѣйстно тыми словами говоривъ, якû навели найголовнѣйшû орґаны нѣмецкои прасы, годѣ знати, бо ще до нинѣ веде ся спôръ о ихъ правдивости; але здає ся, що головный змѣстъ бесѣды нѣмецкого канцлера досыть вѣрный и тому заслугує она на увагу.

Якъ вже звѣстно, розходить ся теперь въ Нѣмеччинѣ о то, щобы завести дволѣтну службу въ войску. Плянъ сей мимо того, що нѣмецкій парляментъ принявъ дотычне предложенє въ першôмъ читаню и передавъ его своѣй комісіи войсковôй, стрѣчає все таки великû трудности и єсть навѣть оправдана обава правительства нѣмецкого, що вôнъ готовъ перепасти. Ґр. Капріві старає ся отже теперь въ комісіи, щобы предложенє своє удержати и нѣчо дивного, що вôнъ може трохи за чорно малює теперѣшну ситуацію; але зъ другои стороны треба и то признати, що его поясненя мають въ дечômъ и рацію и дѣйстно поясняють ситуацію.

Ґр. Капріві говоривъ цѣлыхъ двѣ годины и обговорювавъ насамперѣдъ політичну ситуацію взагалѣ а вôдтакъ вôдносины Нѣмеччины до Франціѣ, Россіѣ и Даніѣ. Насамперѣдъ зазначивъ ґр. Капріві, що анѣ межи монархами анѣ межи правительствами державъ европейскихъ нема нѣякого ворогованя. Вôдтакъ порôвнувавъ вôнъ военну силу тридержавного союза зъ силою Россіѣ и Франціѣ, мѣжь котрыми то державами на его поглядъ єсть по всѣй имовѣрности якась военна умова. Головный ударъ противникôвъ тридержавного союза — казавъ канцлеръ — бувъ бы на всякій случай вымѣреный въ першôй лініи противъ Нѣмеччины, бо она найсильнѣйша въ союзѣ. Досвѣдъ учить, що Нѣмеччина мусѣла бы держати ся офензивы, але до того треба значнои переваги. Що до числа войска, то цѣлый тридержный союзъ єсть слабшій. На случай войны треба бы цѣлу всхôдну границю нѣмецк, якъ она довга, держати черезъ офензиву. Політика вымагає нинѣ того, щобы вôйну вести коротко а неприятеля скоро побѣдити и здобути собѣ тревалû успѣхи. Все то можна осягнути лишь офензивою. Дотеперѣшна сила военна не выстає нинѣ супротивъ силы противникôвъ. Зъ дотеперѣшнымъ узброєнємъ не могли бы союзнû державы взяти на себе одвѣчальности.

Дальше казавъ ґр. Капріві, що у Франціи теперь страшно кипить; не ма лишь знаменитого мужа державного, котрый бы теперь тамъ запанувавъ; але то ще не выключає диктатуры. Можна сподѣвати ся, що тридержавный союзъ, коли теперѣшный речинець мине, буде вôдновленый, але то рѣчь все таки не зовсѣмъ певна. Союзъ зъ Италією має ту головну цѣль, щобы забезпечити полудневу границю Австріѣ. О здôбности австро-угорскои и италіяньскои арміѣ не можна сумнѣвати ся. Свои выводы опиравъ канцлеръ на меморіялѣ ґен. Мольткого зъ 1879 р. и вôдчитавъ зъ него слѣдуючій уступъ: Мы въ силѣ вôдперти нападъ Франціѣ, инакше нѣмецка держава не могла бы истнувати. Навѣть колибъ мы програли першу битву, то все таки мали бы на Рейнѣ таку оборонну лінію якои другои нема въ цѣлôмъ свѣтѣ. Крôмъ того маємо ще Мецъ и Штрасбурґъ. Правда, що колибъ противъ насъ выступили двѣ державы, то тогды треба бы намъ помочи другои державы, а тою єсть Австро-Угорщина.

Ґр. Капріві мавъ також сказати, що для Россіѣ веде теперь дорога до Константинополя не черезъ Вѣдень, але черезъ бранденбурґскû ворота. Berl. Tageblatt заперечує тому и каже, що канцлеръ говоривъ лишь о запанувавшôмъ въ широкихъ кругахъ россійскихъ недовѣрю до Нѣмеччины и зазначивъ при тôмъ, що ворожû нѣмецкому народови елементы въ Россіи, ведуть сильну аґітацію противъ Нѣмеччины и голосять, що дорога до Константинополя не веде вже теперь на Вѣдень, але на бранденбурґскû ворота.

Що до Даніѣ, то пôсля Börs. Cour. мавъ нѣмецкій канцлеръ сказати: И Данію треба увзглядънити, хочь еѣ король єсть нашимъ приятелемъ. Нѣмецка фльота дала бы собѣ раду зъ россійскою, але могли бы появити ся на Балтійскôмъ мори сильнû француски кораблѣ, котрû помагали бы Россіи запанувати на тôмъ мори и зробити зъ Даніѣ фактично пôдданую ѣй державу. Пôсля Berl. Tageblatt-у мавъ ґр. Капріві сказати: Крôмъ сихъ противникôвъ треба ще мати и Данію на увазѣ, котрои дворъ єсть осередкомъ, въ котрôмъ сходять ся многû нитки політичнû. Послѣднього лѣта вѣявъ тамъ недобрый вѣтеръ для насъ. Всѣ тû державы хотять чогось, мають аґресивнû тенденціѣ. Державы тридержавного союза мають лишь миръ на оцѣ.

Справы краевû.

(Реформа приписôвъ въ справѣ опѣки надъ памятками зъ минувшины). На внесенє обохъ консерваторскихъ зборôвъ краевыхъ у Львовѣ и въ Краковѣ постановивъ Выдѣлъ краєвый розглянути есь близше въ реформѣ истнуючихъ правныхъ постановъ, въ справѣ опѣки надъ старинностями. Въ тôй цѣли скликавъ Выдѣлъ

3)

Даньскій крамарь.

Рôздвяна подѣя зъ Ґренляндіѣ — С. Рінка.

(Дальше.)

Коли Боля бувало — а она все хорошо убирала ся — прийде въ гостину до своихъ давныхъ прибраныхъ родичѣвъ, котрû все таки жили собѣ дуже бѣдненько, то Лазарь и его жѣнка не можуть ажъ надивувати ся, якû то тû Данцѣ господарнû, якû ощаднû и якъ то они до всего мають розумъ, але сами не брали собѣ анѣ трошки зъ нихъ примѣру. Черезъ лѣто (въ порѣ, коли безъ такихъ рѣчей можна легко обôйти ся) мали они пôдостаткомъ и кожей и пуху и всѣлякихъ приладôвъ господарскихъ, але коли прийшло Рôздво, то у нихъ въ хатѣ не було навѣть того, чого найбôльше було потреба. Але хто бы тымъ журивъ ся! Прийде лѣто, то якось то знову буде; буде можна знову щось придбати. Отъ и не журили ся богато.

На свôй ладъ щасливый Лазарь мавъ сына, що зрôсъ въ безжурности свого батька, але й такъ само, якъ его батько, привыкъ бувъ до всякои нужды. Вôнъ научивъ ся бувъ вôдъ батька знаменито каякомъ робити, и неодна красавичка въ селѣ мала око на молодого Яга; але у него на думцѣ и на оцѣ була лишь одна Боля.

До крамаревои кухнѣ припирала шôпчина, въ котрôй було вуглє а ключь вôдъ еѣ заднихъ дверей бувъ на сховку у Болѣ. Що правда, Боля не прийшла була ще до тои чести, щобы обѣдати зъ своимъ опѣкуномъ за однымъ столомъ, крамарь все ще державъ ся тои границѣ, яка дѣлить Данцѣвъ вôдъ Ґренляндцѣвъ, она лишь послугувала ему при вечери; але Боля мѣркувала собѣ, що то якъ разъ ще лѣпше, а то изза того ключа вôдъ заднихъ дверей шôпчины. Бо коли бувало крамарь сидить якъ самъ оденъ за столомъ и обѣдає або вечеряє, то Боля отворить молодому Лазареви, чи тамъ Яґови, заднû дверѣ вôдъ шôпчины.

Тутъ можна було сховати ся вôдъ морозу и вѣтру та всякои небезпечности, а коли на дворѣ було ясно, то тутъ була якъ разъ пригожа темнота. Лишить ся бувало що зъ крамаревои або Болевои вечерѣ, то Яґо сяде собѣ на стару бочѣвку вôдъ вугля котру Боля вкрывала старымъ мѣшкомъ, а заѣдає собѣ смачно, а на бочѣвцѣ сидѣло ся тогды такъ добре, що Яґо, щасливый въ своѣй любови забувавъ навѣть и на то, що то теперь настала голодова пора. Коли крамарь скôнчивъ вечеряти у хатѣ а Яґо въ шôпчинѣ, то Боля замкне тихенько за Яґомъ заднû дверѣ и выйде передными, якъ зовсѣмъ честна людина и вôдтакъ заставить свого опѣкуна, доки не ляже спати, пограти ся зъ Скорою а сама выйде на дворъ та розмовляє зъ любымъ до мѣсяця.

А всежъ таки мимо того розповѣла одного разу крамареви стара Дорка чутку, яка пôшла була по цѣлôмъ селу — чутку, що то нѣбы Боля якось не такъ жиє у него, якъ у свого опѣкуна. Але вôнъ ѣй на то коротко вôдрубавъ: нехай забирає ся, вôнъ заушникôвъ не потребує. И Дорка забрала ся, дуже тымъ здивована, якъ то она, що такъ добре знає людей, могла такъ обманути ся, и щобы вôдтакъ крамарь за то такъ зъ нею обôйшовъ ся.

Але й крамаря заставила та чутка роздумати глубше надъ тою гадкою, що вже давнѣйше приходила ему до головы, а котру вôнъ якось вôдсувавъ вôдъ себе; а може то й було щось въ тôмъ, що его спонукало, такъ нѣ сѣло, нѣ пало, прогнати свою чарôвницю, може й показала ся знову правда старои приповѣдки, що „нема дыму безъ огню“.

Вôнъ дививъ ся доси лишь на то мале, блѣде, трохи слабовите личко, що такъ щиро споглядало на него, а Боля за кождый разъ, коли вôнъ на ню споглянувъ, спускала очи въ землю. Але коли его очи спочили довше на еѣ зовсѣмъ розвиненôй уродѣ, то наразъ взяла и еѣ якась жура, бо она зрозумѣла его и ажъ жаль ѣй ставало, коли собѣ погадала, кôлько то доброго вôнъ для неѣ зробивъ.

краєвый анкету зъ фаховыхъ людей и она ухвалила слѣдуюче:

1. Поручити выдане новелѣ до будôвничихъ законôвъ зъ постановою, що де розходить ся о реставрацію або знищене будынку, що має вартôсть археольоґічну, тамъ мусить власть выслухати впередъ гадки консерватора, котрому противъ децизіи власти вôльно вôдкликати ся до высшои власти.

2 Заявити ся за выданємъ обѣжника до всѣхъ Маґістратôвъ и зверхностей мѣстъ и мѣсточокъ, въ справѣ охороны движимыхъ старыхъ рѣчей, анальоґічно до выданого вже обѣжника въ справѣ громадскихъ архиваліѣвъ.

3. Заявити ся за выготовленємъ сумаричного спису неподвижныхъ старинностей, котрый мавъ бы бути для властей указкою при оцѣнцѣ, чи якійсь будынокъ єсть старинностію, чи нѣ; однакъ се не спиняло бы ихъ рѣшеня.

4. Высказати гадку, що конче потрѣбна реформа законодавства консерваторского на ширшу скалю, въ напрямѣ вказанôмъ въ ухвалѣ центральнои комісіѣ консерваторскои зъ р. 1881.

Опираючись на повысшôй гадцѣ анкеты, Выдѣлъ краєвый ухваливъ предложити Соймови проектъ закона, що доповнявъ бы будôвничи̂ законы: для Львова, Кракова, для 29 бôльшихъ мѣстъ законъ выданый въроцѣ 1882 и для значнѣйшихъ мѣсцевостей, выданый въ роцѣ 1889, а крôмъ того законъ о конкуренціи церковнôй зъ р. 1866.

Ухвала анкеты, въ точцѣ 4 згадана, буде такожъ подана до вѣдомости Соймови, котрый буде мати нагоду сказати, чи до управильненя справъ консерваторскихъ узнає ся компетентнымъ на основѣ §. 11 основного закона о репрезентаціи державы зъ р. 1867.

Ухвала анкеты, высказана въ точцѣ 3, не входить въ обсягъ Выдѣлу краєвого, выконане єѣ належить до кругôвъ консерваторскихъ и вже почали єѣ выконувати тымъ, що кружокъ львôвскій выдавъ списъ давныхъ замкôвъ и крѣпостей на галицкôй Руси.

Въ справѣ охороны движимыхъ старинностей выдавъ Выдѣлъ краєвый пôсля думки анкеты обѣжникъ, до всѣхъ мѣстъ и мѣсточокъ въ вынимкомъ мѣста Львова и Кракова.

Въ тôмъ обѣжнику пôдносъ Выдѣлъ краєвый, що охорона всякихъ памятокъ минувшины, котри̂ мають вартôсть артистичну або памяткову, єсть обовязкомъ кождого цивілізованого народу, що шануе память власнои історіѣ, єсть довгомъ взглядомъ минувшихъ поколѣнь. Обовязокъ сей тымъ бôльшій, що въ нашôмъ краю розмѣрно мало єсть памятокъ зô свѣтлои минувшины, а переважна часть ихъ пропала черезъ нещастя публични̂, або, що горше, черезъ байдужнôсть загалу.

Въ переконаню, що заданємъ автономічныхъ властей єсть зберегати не лише матеріяльни̂, але и моральни̂ интересы краю, его достоиньства и чести, Выдѣлъ краєвый уважає своимъ обовязкомъ по змозѣ взяти въ опѣку всѣ оставши̂ ще въ краю памятки старинности и въ тôй думцѣ обѣжникомъ зъ р. 1889 поручивъ громадамъ мѣстъ и мѣсточокъ охорону памятокъ археольоґічныхъ въ загалѣ, а обѣжникомъ зъ р. 1887 управильнив спеціяльно справу охороны памятокъ архівальныхъ. Отже Выдѣлъ краєвый пригадавъ повысши̂ розпорядженя и звернувъ теперь увагу громадъ на инши̂ подвижни̂ старинности и въ цѣли управильненя ихъ охороны выдавъ слѣдуюче розпорядженє:

1. Громада обовязана переховувати въ мѣсци сухôмъ, склепленôмъ и замкненôмъ всѣ старинни̂ движимости, якъ зборѣ, оружіє, инсиґніѣ, образы, меблѣ и инши̂ знаряды, одежу и частины одежѣ, взагалѣ всѣ рѣчи движими̂, що походять зъ давныхъ вѣкôвъ ажь до кôнця 18 столѣтя, а мають вартôсть артистичну або памяткову.

2. Опѣку надъ тыми памятками и обовязокъ упорядкованя ихъ и списаня повинна громада поручити особѣ до того способнôй.

3. Списъ тыхъ рѣчей треба мати оденъ въ урядѣ громадскôмъ, а другій треба переслати до Выдѣлу краєвого.

4. Вôдъ обовязкôвъ тыхъ може громада увôльнити ся, коли свои движими̂ старинности зложить яко депозитъ въ народнôмъ музею въ Краковѣ або въ музею Оссолиньскихъ у Львовѣ.

Въ такôмъ случаю громада була бы властителькою зложеныхъ предметôвъ, а Выдѣлъ краєвый постаравъ бы ся о упорядкованє ихъ, належный переховокъ и о выданє громадѣ спису.

Про выконанє приписôвъ вычисленыхъ въ точцѣ 1, 2 и 3 Выдѣлъ краєвый буде дуже остро дбати чи то при помочи выдѣлôвъ повѣтовыхъ чи власныхъ делеґатôвъ пôсля §. 98 зак. гром.

Кôнцевый речинець до выконаня того розпорядженя назначивъ Выдѣлъ краєвый на день 31 марця с. р.

Громады, котри̂ хотять зложити свои старинности въ згаданыхъ высше музеяхъ, мають въ тôмъ самôмъ речинци надôслати до Выдѣлу краєвого свои деклярацiѣ; а громады, що не мають нѣякихъ памятокъ, повинни̂ о тôмъ повѣдомити Выдѣлъ повѣтовый, а той повѣдомить Выдѣлъ краєвый.

Сей обѣжникъ пôславъ Выдѣлъ краєвый всѣмъ выдѣламъ повѣтовымъ и поручивъ подати его до вѣдомости такожъ всѣмъ сельскимъ зверхностямъ громадскимъ.

Переглядъ політычный.

Пôсля Sonn- u. Montags Ztg. мають вôдбувати ся ще дальше нарады въ справѣ утвореня бôльшости парляментарнои, бо якъ пос. Пленеръ такъ и пос. Яворскій и Гогенвартъ предложили поправки до проґрамы. Мимо того бôльшôсть для буджету и иншихъ предложень правительства єсть запевнена.

Въ Смедеревѣ (Семендріи) и Чечаку въ Сербіи, прийшло було сими днями до великихъ розрухôвъ, котри̂ выкликали радикалы зъ тои причины, що згадани̂ громады хотѣли ухвалити радикаламъ вотумъ недовѣря. Коли въ Смедеревѣ жандармы взяли ся робити порядокъ, почали радикалы стрѣляти до нихъ и въ першôй заразъ хвили убили одного жандарма. Мало що не убили и самого префекта поліціѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 15 сѣчня.

— **Громадѣ Гнидава**, въ повѣтѣ брôдскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову церкви.

— **Именованя и перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. ветеринаря повѣтового Дмитра Марка въ Кольбушовы до Бялои, а оглядача и ветеринаря Петра Гнатевича зô Щаковы до Кольбушовы. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового офіціяла Ивана Кукуру зô Сянока до Львова, а почтового асистента Зенона Пахоле зô Львова до Сянока. — Ц. к. высшій Судъ краєвый въ Краковѣ именувавъ практикантôвъ судовыхъ: дра Кав. Юліяна Ґрущиньского, Йосифа Климецкого, дра Андрѣя Райского, Ксавера Юліяна Почонтко, Мих. Бобаковского, Якова Верцяка, Ивана Токаря, Франца Ржонцу и Ивана Пеленьского судовыми авскультантами для свого округа. — П. Міністеръ торговлѣ именувавъ контрольора почтового Юліяна Ґлодзиньского въ Тарновѣ управителемъ почтовымъ въ Горлицяхъ; контрольора головнои касы Антона Долежаля въ Краковѣ контрольоромъ почтовымъ въ Краковѣ; контрольора почтового Людвика Сѣкорского въ Тарновѣ контрольоромъ головнои касы почтовои у Львовѣ; офіціяла почтового Стан. Сидоровича въ Залѣщикахъ управителемъ почтовымъ тамже и офіціяла почтового Антала Колянковского въ Станіславовѣ контрольоромъ почтовымъ въ Дрогобычи.

Пôзнѣйше ставъ вôнъ домагати ся вôдъ неи, щобы она разомъ зъ нимъ за столомъ сѣдала, и она такъ робила, але бувало лишь зôтхне, коли подумає собѣ, що тамъ на дворѣ въ шопѣ сидить Яґо. А крамарь не знавъ доси нѣчого, що Яґо туды заходить.

Такъ минали днѣ и лѣта, и такъ прийшовъ знову святый вечеръ — вже осьмый, вôдъ коли Боля була въ домѣ даньского крамаря. А „старый крамарь", такъ любили называти его Ґренляндцѣ, бо ему було вже поза сорокъ и вôнъ при своѣй одностайнôй роботѣ, въ своѣмъ ходѣ и поставѣ, нагадувавъ вже дѣйстно старого чоловѣка, живъ вже цѣлыхъ девятнацять лѣтъ самъ оденъ на Екатутѣ.

Нинѣ вставъ вôнъ трохи раньше, якъ звычайно и забравши всѣ ключѣ вôдъ „краму", вышшовъ зъ хаты; то задля Рôздва зробивъ вôнъ таку ласку Ґренляндцямъ, що отворивъ крамницю скорше якъ звычайно.

Въ хатахъ Ґренляндцѣвъ свѣтили ся каганцѣ що вôдъ ночи, хочь на дворѣ стоявъ вже бѣлый день, отъ такій, якій може бути въ сѣй порѣ темрявы, коли то ще й въ само полудне видко блѣди̂ зôрки на небѣ. А тамъ въ хатахъ при свѣтлѣ каганцѣвъ вымахують швачки голками, а на незастеленыхъ тапчанахъ перевертають ся на пôвъ голи̂ дѣти. Все треба лишити, а дошити святочну одежу. Колижь розойшла ся чутка, що крамниця вже отворена, то заразъ всѣ повыбѣгали та стали й собѣ коло тыхъ людей, що вже стояли пôдъ крамницею. Тôй потреба полотенця на верхъ до анорака [1]) для малого Петра, тамтôй швабского полотна, абы полатати сорочки Павлуневи; въ якôйсь хатѣ не стало кавы, а сему або тому вышшовъ тютюнъ. Але матерѣ спѣшать знову чимъ скорше домôвь, бо треба зладити дѣтемъ нову одѣжь, они мусять бути готови̂ до пополудня, бо дѣти мусять зôйти ся до катехита (вôнъ и самъ Ґренляндець) на „Подлюдле", [2]) на торжество, по котрôмъ якъ по нѣчôмъ иншôмъ не остає ся такъ дѣтемъ въ памяти Святый вечеръ. Кожда дитина, що лишь трошки бере ся говорити, хотѣла бы бути при тôмъ, а звычай той єсть такъ любленый, що матерѣ берутъ свои немовлятка въ шкôряни̂ мѣшки зъ кожухомъ въ серединѣ, на плечѣ та несуть ихъ до катехита и тамъ за нихъ говорять евангеліє. Мали̂ же товаришѣ, що звычайно уганяють на выгонѣ и грають ся въ „улендулендоф" або „бро-бро-бріле", походжають теперь собѣ державшись за руки та роблять по дорозѣ ґенеральну пробу до тои великои та важнои ролѣ, яку мають незадовго грати. А катехитъ сидить въ своѣй хатѣ надъ церковными книгами, повенъ свѣдомости значеня свого званя.

Межи тыми, що хотѣли ще купити собѣ дещо въ крамници, була й Боля; и ѣй не ставало ще то сего, то того, на сей вечеръ. Она, бачите, вже не була така бѣдна, якъ тогды, коли ще малою бѣгала зъ улькамн; она була вже доросла дѣвчина, выхованиця крамаря, котрôй не одна въ селѣ завидувала, особливо єѣ хорошои одежѣ, бо она носила завсѣгды сорокати штаны зъ кожѣ морского пса и одна на цѣле село мала кожухъ зъ пацьорками. [3])

Она то любила и тѣшила ся зъ того, що була перша красавичка въ селѣ; а що она но при тôмъ водила за нôсъ свого опѣкуна, видко було зъ того, якъ въ очахъ другихъ людей вырвала ему пачку зъ пацьорками, котру вôнъ якъ разъ вôдважнвъ бувъ для неи зъ великимъ заходомъ — хочь певно не длятого, мовъ то робило ему велику приємнôсть. Але зъ того не треба ще думати, щобы она не була щира для него, противно, ажь не знала якъ ему догоджувати, якъ его доглядати; стелила ему постѣль, доглядала чоботъ (а въ Ґренляндіи то рѣчь важна) и шила ему одѣжь. Нѣхто въ свѣтѣ не мôгъ ему того всего такъ добре зробити, якъ она.

(Конець буде.)

[1]) Аноракъ єсть то довгій по поясъ кожушокъ, котрый Ґренляндцѣ убирають замѣсть сорочки. Кожушокъ сей обшивають они въ верха якимъ небудь краснымъ полотенцемъ, катуномъ.

[2]) Слово, вôдъ котрого зачинає ся по ґренляндски евангеліє на Рôздво; „на подлюдле", значить ся, на торжество, на котрôмъ дѣти повтаряють евангеліє за катехитомъ.

[3]) На бѣло выправленый кожухъ въ кожѣ морского пса вышитый и понавѣшуваный вôвликои краски пацьорками.

Выдѣлъ краєвый именувавъ: концептового адъюнкта Леопольда Бронглевича віцесекретаремъ; концепіста Марка Бялобжеского адъюнктомъ концептовымъ; аплікацта рахункового Едмунда Удерского и детарія рах. Володислава Завадзкого практикантами рах., вконци детарія Антона Билиньского, Вол. Древьского и Іустава Найсера рах. аплікантами.

— **Товариство „Руска Бесѣда"** у Львовѣ розсылає сими днями запрошеня на вечерки зъ танцями, котрѣ устроює въ своихъ комнатахъ (при ул. Вôрменьскôй ч. 2 I. пов.) въ дняхъ 21 и 31 сѣчня и 11 лютого с. р. — Вступъ на салю лишь за оказанємъ запрошеня. Білєтôвъ по цѣнѣ 50 кр. вôдъ особы дôстати можна въ товариствѣ „Руска Бесѣда" кождого дня вôдъ 7—8 год. вечеромъ. — Для мужчинъ стрôй балевый. Панѣ просить ся о строѣ народнѣ або вовняни. — Початокъ о год. 8 вечеромъ. — Всѣ, що брали участь въ вечеркахъ „Рускои Бесѣды" минувшого року, приймуть безперечно повысшу вѣстку зъ радостію и вдоволенємъ.

— **Рускій конкурсъ драматичный.** Въ суботу въ полудне зôбрала ся у Выдѣлѣ краєвôмъ пôдъ проводомъ заступника маршалка краєвово п. Антона Хамца комісія конкурсова, покликана Выдѣломъ краєвымъ на внесенє товариства „Бесѣда" для рѣшеня краєвого конкурсу на оріґінальнѣ сценічнѣ рускѣ творы. Въ комісии засѣдали панове: ґр. Стан. Бадені, дръ Савчакъ, Плятонъ Костецкій проф Ом. Огоновскій, проф. Осек Барвѣньскій, Вол. Коцовскій, дръ Евг. Олесницкій и Микола Шухевичь. На конкурсъ прийшло 15 творôвъ. По довшôй дискусіи комісія конкурсова признала бôльшостію голосôвъ слѣдуючѣ нагороды: въ сумѣ 300 зр. драмѣ въ 5 актахъ п. з. „Катря Чайкôвна", котру написала Надѣя Матѣвна Кибалчичь зъ полтавскои ґуберніѣ, донька автора зôбрника приказокъ Номиса (Симонова); она писала въ „Дзвôнку" и въ „Зорѣ" пôдъ именемъ Наталка Полтавка. Другу нагороду въ сумѣ 250 зр. дôставъ артистъ театру украиньского Константинъ Ванченко (Писанецкій) зъ Житоміра за драму въ 4 актахъ п. з. „Мужичка". Третю нагороду въ сумѣ 200 зр. дôставъ Иванъ Франко за твôръ „Украдене щасте", драму зъ житя народного, але авторъ мусить поробити въ нѣй декотрѣ змѣны, вказанѣ комісією.

— **На фондъ памятника Т. Шевченка** прийшло дальше 18 цѣнныхъ фантôвъ, такъ що разомъ всѣхъ фантôвъ є теперь 45?. Такъ богата льотерія фантова принесе певно гарный дохôдъ. Въ послѣднôмъ списѣ фантôвъ читаємо: Адольфъ баронъ Бруницкій, властитель Любѣня великого, приславъ на фондъ памятника Т. Шевченка вазу, мальовану на металю поливанôмъ и приправлену въ богатѣ орнаментовѣ волоченя въ старинномъ стилю. Зъ Украины приходять также фанты на льотерію.

— **Про нашъ театръ,** що перебуває теперь въ Долинѣ пишуть, що першѣ два представленя: „Запорожець за Дунаємъ" и „Ґаспарове" выпали въ огляду артистичного дуже добре, однако публики на обохъ представленяхъ було дуже мало. Прикро вôдбивало, що на обохъ представленяхъ не було анѣ одного нашого священика, лишь частина мѣсцевои интеліґенціѣ и мѣщане. Вина тутъ може й нова адміністрація, котра не повѣдомила окрестности завчасу о побутѣ театру, але треба єѣ оправдати, що ще не обзнана въ ходомъ рѣчей. Театръ дасть въ Долинѣ ще кôлька представлень.

— **Зъ Городенщины** пише оденъ дописуватель „Батьковщины": „Попъ въ дзвôнъ а чортъ въ клепало", каже народна пословиця, а таке саме дѣє ся въ городеньскôмъ повѣтѣ. Зъ однои стороны деякѣ щирѣ патріоты старають ся нещасному народови дещо помочи, привести нарôдъ до пôзнаня и просвѣты, тай краснѣ приклады дають снятиньскій и коломыйскій повѣтъ, зъ другои жь стороны лихѣ або нездалѣ люде удержують ся дальше на дорозѣ погибели. Недавно тому переѣздивъ я взловжь сей повѣтъ и видѣвъ, яка єсть просвѣта и якѣ порядки у тутешного народу. Якъ заѣхати до котрого села а спытати ся першого лѣпшого селянина, чи є у нихъ школа, чи є читальня, то майже вôдъ кождого можна почути: „Читальня? не знати, на що намъ читальнѣ. А школа хоть є, то що намъ зъ неи, чи вывчивъ ся котрый хоть на ксьондза?" Въ декотрыхъ селахъ, н. пр. въ Рашковѣ, вôдъ вѣкôвъ ще школы не було, а громада всѣми силами опирає ся збудовати школу, хоть въ цѣлôмъ селѣ нема лишень оденъ дякъ письменный. Тожь нѣчо дивного, що при пануючôй тутъ темнотѣ якій небудь пройдисвѣтъ туманить и здирає людей. Почутя народного годѣ тутъ знайти. Я бувъ бôльше якъ въ двацять селахъ, а нѣгде не мôгъ-емъ видѣти руского написуанѣ на урядахъ громадскихъ. За то пяныхъ можна тутъ дуже часто видѣти и чути ихъ дикѣ спѣвы. До такихъ належить и Далешева, де оденъ урядникъ громадскій ходивъ въ правникъ по селу и выбивавъ людемъ вôкна, а усправедливлявъ ся тымъ, що урядникови все вôльно".

— **Три рады громадски** розвязало буковиньске правительство за недбалу адміністрацію. Суть то рады: въ Дорна Кандрені, у Вашкôвцяхъ надъ Серетомъ и въ Выжници. Вѣсть о розвязаню рады громадскои въ Чернôвцяхъ, подана декотрыми часописями, була хибна.

— **Нещасна пригода.** Въ Мамаѣвцяхъ убила тому тыждень кагла троє людей а то 60-лѣтного Данила Неклю и двохъ єго сынôвъ, 25 лѣтного Дмитра и 20-лѣтного Григорія. Жѣнка Неклѣ ще жиє, но не знати, чи при житю утримає ся. Десятьлѣтный хлопецъ выратувавъ ся и то въ той спосôбъ, що на рачкахъ выйшовъ на двôръ и зачавъ кричати о помôчь, но вже за пôзно. Може бы лѣкарь якъ бы бувъ заразъ присѣвъ, бувъ помôгъ; но въ Мамаѣвцяхъ такъ якъ и въ другихъ селахъ лѣкаря нема, хотяй вôнъ тамъ дуже потрѣбный, бо село велике, а также и для окрестности було бы се великимъ добродѣйствомъ, коли бы тамъ бувъ лѣкарь.

— **„Галицкая Русь"** перестала выходити въ наслѣдокъ знаного заказу Впр. Митрополита. Натомѣсть появивъ ся „Галичанинъ", часопись писана такимъ самымъ языкомъ, якъ „Галицкая Русь", лише що до обєму менша.

— **Зъ Чернѣєва пôдъ Станіславовомъ** пишуть намъ: Высока ц. к. Рада школьна краєва дозволила для мѣсцевои школы установити одного надетатового учителя. Предсѣдатель мѣсцевои Рады школьнои Вп. А. Робачевскій, великій приятель школьнои молодежи, хотячи, щобы бôльше число дѣтей могло користати зъ добродѣйства науки, выєднавъ у громады кôлькадесять золотыхъ на справленє новыхъ знарядôвъ и приборôвъ школьныхъ и склонивъ Зверхнôсть громадску, що вôдступила на разѣ канцелярію громадску на помѣщенє клясы надетатовои, котра ажь зъ днемъ 12 грудня 1892 вôйшла въ житє. За труды Вп. п. А. Робачевского и за жертву Зверхности громадскои складає имъ тутешный Зарядъ народнои школы щиру подяку въ имени дѣтей, що можуть теперь користати зъ добродѣйства науки. — *Рудольфъ Ґотфрідъ* учитель.

— **Братоубійство.** Въ околици Почдаму убивъ братъ брата. 16-лѣтный сынъ властителя дôбръ, ґімназіялістъ, казавъ ся своему молодшему братови застрѣлити. Усѣвъ на крѣслѣ и цѣвку стрѣльбы приложивъ на серце. Молодшій братъ потягнувъ за цинґель и забивъ старшого на мѣсци.

— **О траґічной пригодѣ** доносять зъ Араду: Дня 10 с. м. мало тамъ вôдбути ся вѣнчанє Антоніны Генішь, молодои 20-лѣтнои гарнои панны, зъ богатымъ фабрикантомъ, знанымъ въ Арадѣ. Все було приготоване, панну молоду прибрали вже навѣть у слюбну сукню и вѣнець міртовый, коли наразъ пôвъ годины передъ вѣнчанємъ она отрула ся и хочь заразъ прикликали лѣкарѣвъ, померла. Причина самоубійства була така: Она кохала ся дуже зъ однымъ акторомъ арадского театру. Зъ намовы родичѣвъ старала ся свого милого забути и згодилась выйти за того фабриканта. Та якъ надойшла година вѣнчаня, давный милый прийшовъ єй на думку и она позбавила себе житя, щобы не выходити за нелюба замужь

— **Вôдъ п. Радислава Ставничого** зъ Тлустого дôстали мы отсе письмо зъ просьбою о помѣщенє: „Маю честь подати до публичнои вѣдомости, що дирекція товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ" у Львовѣ именовала мене своимъ аґентомъ на округъ судовый Тлусте и околицю. Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики, заявляю, що есмь готовъ служити Вамъ въ справахъ обезпеченя вôдъ огню и на житє кождого часу и удѣлити охотно всякихъ поясненъ. — *Радиславъ Ставничій*, секретарь уряду мѣского и аґентъ „Днѣстра" въ Тлустôмъ".

† Посмертнѣ вѣсти.

Померли: Юлія зъ Хлѣбкевичѣвъ Грушкевичева, вдова по священику, упокоила ся дня 8 сѣчня въ Опацѣ, повѣта дрогобицкого, переживши 78 лѣтъ. — О. Иванъ Заревичь, бувшій ц. к. капелянъ войсковый, а теперь гр. к. парохъ Кнѣгиничь, деканата ходорôвского. упокоивъ ся также по тяжкôй недузѣ дня 10 сѣчня с р. въ 55 роцѣ житя и 26 священьства. — Похоронъ вôдбувъ ся въ четверъ 12 сѣчня при участи численно зôбраного кондекального духовеньства. — Въ Б-лиицяхъ, дек. коломыйского, о. Йосифъ Шмиґельскій, дня 6 с. м. въ 65 роцѣ житя а 38 священьства.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Календарь церковный и господарскій.** Рускѣ свята: дня 6 (18) с. м. Богоявленє Господнє; 7 (19) Соборъ св. Іоана Хрест. — Латиньскѣ свята: дня 18 Пріски; 19 Фердин.— Всхôдъ сонця: дня 17 с. м. о год. 7 мін. 52: захôдъ о 4 год. 30 мін.; дня 18 о 7 год. 51 мін.; захôдъ о 4 год. 31 мін. — Всхôдъ мѣсяця: дня 17 с. м. о 11 год. 9 мін.; захôдъ о 2 год. 12 мін.; дня 18 о 11 год. 26 мін.; захôдъ о 3 год. 21 мін. — Станъ воздуха за минувшу добу числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 14 до 12 год. въ полудне дня 16 с. м.: середна теплота була — 12·5° Ц., найвысша — 9·0° Ц. (дня 15 с. м. по полуд.) найнизша — 19·1° Ц. въ ночи. Барометръ иде въ гору (764). Вѣтеръ буде захôдный, слабый, теплота обнизить ся до—16°Ц. небо буде захмарене, погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Пресбурґъ 16 сѣчня. Найдост. Архікн. Фридриха повила вчера донечку.

Парижь 16 сѣчня. Вчера арештовано ту кореспондента мадярскои ґазеты Budapesti Hirlap за клевету на кôлькохъ послôвъ дружныхъ для Франціѣ державъ, и за ширенє ложныхъ вѣстей о ворогованю якогось заграничного монарха противъ францускаго посла. Мають ще арештувати двохъ другихъ кореспондентôвъ одного Италіянця и одного Нѣмця.

Римъ 15 сѣчня. Приѣхавъ тутъ россійскій міністеръ справъ заграничныхъ Ґірсъ.

Бѣлградъ 16 сѣчня- Указомъ реґенціѣ продовжено буджетъ зъ 1892 р. ажь до кôнця цвѣтня 1893 р. Комісія выборча, установлена радою державною вызначила на пôдставѣ числа податникôвъ 134 послôвъ маючихъ выбрати ся до слѣдуючои скупштины. Въ громадѣ Кочелево коло Шабця прийшло було мѣжь радикалами до розрухôвъ, середъ котрыхъ убито и покалѣчено кôлькохъ людей. Жандармерія зробила порядокъ. — Посла до скупштины, Милоша Богдановича арештовано за головну зраду.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв	3·10	—	10.02	10·52	—	
(зъ голов. двор.)	2·58		9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—		6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—		9·51	—	—	—
„ Сокаля	—		—		—	7·36
„ Зымнои Воды	—		4·36		—	—

Приходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдвол.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор.)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѣ и пôдчеркненѣ мінуты означають часъ ночный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**.

ИНСЕРАТЫ.

50% дешевше якъ вô всѣхъ аптикахъ.

Зъ днемъ 1 Сѣчня 1893 зостала отворена у Львовѣ плацъ Марiяцкiй ч. 1. готель Жоржа

ДРОҐУЕРIЯ и ПЕРФУМЕРIЯ

Першiй головный складъ матерiялôвъ аптичныхъ

ИВАНЪ ҐУРНЫЙ & ТАДЕЙ ПИЛЯРСКIЙ

маґiстры фармацiи.

Найбôльшiй выбôръ прирядôвъ хiрурґiчныхъ и выробôвъ ґумовыхъ

фарбы и лякеры 7

Посылки на провiнцiю вôдворотною почтою.

Л. I. Патрахъ въ Стрыю

въ Галичинѣ

складъ машинъ, рôльничихъ знарядôвъ и кôстяной муки.

Выключный складъ фабричный **КОСЪ** зо значкомъ „Oѣчкарня" для Австрiи, Россiи, Нѣмеччины, Угоръ и Всходу.

Доброта нашихъ кôсъ до клепання въ надъобыкновеннымъ гартомъ зъ анґлiйской серебристои стали въ жолтою политурою, доказана найлучше великимъ отбытомъ въ цѣлой державѣ.

За доброту косы, ручается; если бы однакже котра не понравилась, а даже, если бы по 5—6 разовомъ клепаню добре не косила якъ пишемо, то принимаемь сю назадъ.

КОСЫ: довольно довгiи продаемо по цѣнѣ:

Довг.:	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105 цтм.
Цѣна:	1	1.05	1.10	1.20	1.30	1.40	1.50	1.60	1.70	1.80 зр.

Правдивй мармуровй каменѣ:

Довг.:	18	21	22 цтм.
Цѣна:	30	35	38 кр. за штуку.

Правдивй каменѣ 16 кр. Бабка зъ молоткомъ 1·20 кр.

Селяне котри беруть 10 штукъ, одержать одну (11-тую) даромъ.

Можна также одержати: молотѣльню, сѣчкарню, млынки до ощещаня збôжа и прочй рôльничй предметы и на выплатъ до року; анґлiйскй ножѣ до всѣхъ сѣчкарнеи. 1

TH.	CCH.	CSA
80,	1.40	1.50 зр.

Высылае ся сейчасъ за готôвку, або за послѣплатою.

Нове! **Нове!**

Безъ конкуренцiи!

Петраша правдиве франц. кавчукове смаровило ясне або чорне, есть найновѣйшимъ и найлучшимъ средствомъ на *обуве*, *ремѣнѣ*, *упряжь, повозы, шкôряни накрывала, сѣдла и т. д.* стають черезъ посмароване *непромакальными*, *мягкими и тревалыми*. **Знамените смаровило на копыта.** Въ бляшаныхъ пушкахъ по 25, 50, 90 и 1·60 злр. за послѣплатою.

Замовленя до 5 злр. и высше **франко.**

ANT. PETRAS, Дроґуерiя, хем. тех. ляборатерiюмъ въ **Ческôмъ Бродѣ.**

Переаналiзоване въ ц. к. хемтех. стацiи досвѣдной ц. к. Мiнiстерства просвѣты для промыслу шкôръ въ Вѣдни, пôсля гадки зъ 11 жовтня 1892, вôстало що до складу свого узнане за **найлѣпше** и найвѣдповѣднѣйше до смарованя всякого обувя и ремѣня. 15

Изидоръ Воль

ул. Сикстуска ч. 6. у Львовѣ 4

для Галичины одинокiй складъ россiйского чаю заложеный въ 1870 р.

Побирае що тыждня свѣжй посылки дуже доброго чаю зъ Москвы и поручае тойже пôсля долученого цѣнника.

Замовленя выконують ся точно и скоро, также за послѣплатою — опаковане франко.

Звертае ся особлившу увагу на три найлучшй сорты К. и С. Попова.

Цѣнникъ		зр.	кр.
	½ кiльо		
Kaysor,	знамен. чорн.	1	60
	„ melange	1	80
Suchong	знаменитый	2	
	найлучш.	3	
	melange P.	3	
MELANGE, караванова		4	
Fu-czu-Fu,	Nr. I.	3	20
	„ II.	4	60
	„ III.	6	
К. и С. Попова	1 р. 60 1 фт.	2	16
	2 „ — „	2	70
	2 „ 50 „	3	40
Высѣвки,	знам. пôвъ кiльо	1	60
	ff prima	1	80
	non plus ultra	2	50

Цѣны зниженѣ

12

ГАЛИЦКIЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

Дра Фридриха Ленґiля
БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючiй зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемiчно по припису выназодя переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и деликатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе коршины на лици и вôспôвку и надае єму краску молодости; шкôрѣ надае вонъ бѣлôсть, делiкатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонняе веснѣвки, роднй плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка разъ въ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґiля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзносьнѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВЙ ШКОЛЫ

зачинае ся въ приватной войсковôй приспособляючой школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академiи вôдъ женi и корпусѣ вôдъ мiнъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Австрiйско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Призване, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побôльшити его обемъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ финансовй и господарскй обявы обширно и предметово. Всежъ при томъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшiй. Попри жертвы, якй на насъ накладае побôльшене обему, высокôсть предплаты вôстае незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатй змѣстомъ числа 1 зр.

Адмiнiстрацiя: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСIКОНЪ

4 (найновѣйше) **выдане**

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новй, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.